Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 26 WARSZAWA, DNIA 29 CZERWCA 1935 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ
tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

Gdańskie „fakty dokonane"

Polityka „faktów dokonanych" stała się w ostatnich czasach metodą powszednią. Umowy, zobowiązania, „święte" przyrzeczenia stają się nagle skrawkami bezwartościowego papieru, podartego w strzępy przez „fakty". Popełniają to, oczywiście ci, którym owe umowy, zobowiązania i przyrzeczenia wydają się niewygodnemi. Widzimy to na Dalekim Wschodzie, widzimy to na bliskim zachodzie. Do systemu doprowadziły tę politykę „faktów dokonanych" — Niemsy.

Ale opinja wybacza to łamanie umów wtedy jedynie, gdy ono się udaje. Świat się z niem godzi w tym tylko wypadku, jeśli jest wobec niego bezsilny i bezradny. Przyjmuje nowy stan rzeczy, gdy dawnego nie potrafi przywrócić. Powojenna polityka niemiecka taką właśnie dotychczas była: łamała umowy, ale szła naprzód celowo, i nikt nie był w stanie jej w tem przeszkodzić.

Gdańska polityka „action directe" ma cechy karykatury. Zastosować do niej można przypowieść o żabie, która wysunęła łapę, gdy kuto konia. Gdańsk również chciał stworzyć „fakty dokonane" — wzorem Niemiec. Ale brakowało tym „faktom" pierwiastka, które je w opinji rozgrzesza — powodzenia. Były one nie tylko bezprawiem, pogwałceniem umów, ale były chybione; nie osiągały zamierzonego celu, co więcej, były wprost dla samego ich sprawcy szkodliwe.

Wystarczy przypomnieć najważniejsze wydarzenia.

W artykule „Losy guldena gdańskiego", zamieszczonym w Nr. 24 naszego pisma, staraliśmy się wyjaśnić przyczyny dewaluacji guldena. Wykazaliśmy, że była ona tylko ostatnim etapem gospodarki społecznej i publicznej takiej, jaką Gdańsk widział w Niemczech i którą naśladował.

Wszelkie konwencje i umowy były w oczach władz gdańskich tylko formalistyką, która nie powstrzymywała od ujednostajnienia wszelkich zarządzeń gdańskich z zarządzeniami berlińskiemi. Pomimo włączenia Wolnego Miasta do obszaru celnego polskiego i przeznaczenia portu gdańskiego do obsługiwania tego obszaru, czynniki rządowe gdańskie postępowały wciąż tak, jakgdyby historja nie dokonała w położeniu Gdańska żadnych zmian. Gdańsk, zamiast być istotnie Wolnem Miastem był bezwolną, niejako szczątkową cząścią Rzeszy w organizmie gospodarczym Polski.

Kiedy tego rodzaju zaślepienie doprowadziło do zupełnego chaosu stosunków finansowych i ekonomicznych Wolnego Miasta, gdy ludność jego straciła wszelkie zaufanie do pieniądza i gospodarki publicznej, to i wtedy jednak nie nastąpiło jeszcze otrzeźwienie. Zamiast niezwłocznego przystosowania się do gospodarczych i finansowych konieczności współżycia z Polską, senat wprowadził w dn. 12 b. m. ograniczenia dewizowe.

Było to jawnem złamaniem konwencji paryskiej i umowy warszawskiej z 1921 r., Gdańsk bowiem nie ma prawa bez zgody Polski zarządzenia takiego wydawać. Była to więc jaskrawa próba stworzenia „faktu dokonanego". Mówimy. próba, gdyż, chociaż fakt został spełniony, to jednak daleko mu jeszcze, aby stał się „faktem dokonanym" w pełni.

Przedewszystkiem, sprzeciwia się temu cały układ rzeczywistości gospodarczej.

Gdańsk jest portem polskim; ma służyć, jako miejsce, tranzytu towarów polskich do krajów zamorskich i towarów zamorskich do Polski. Zasieki przepisów dewizowych to zadanie Gdańska udaremniają.

One to sprawiają, że polscy przemysłowcy i kupcy są skrępowani w załatwianiu normalnych tranzakcyj dewizowych, które niezbędne są przy korzystaniu z urządzeń portowych i linij okrętowych, łączących Gdańsk ze światem. One to sprawiają, że sumy, wpłacone przez zagranicę na rachunek polskiego przemysłu i handlu do banków gdańskich, i sumy, przez ten przemysł i handel wpłacane na rachunek zagranicy, są sekwestrowane i zwalniane według przepisów, układanych dowolnie przez władze gdańskie.

Niepodobna sobie wyobrazić, aby w tych warunkach port gdański mógł być dla Polski przydatny, mógł obsługiwać jej życie gospodarcze w stosunkach z krajami zamorskiemi. Gdańska bankowość, handel, port i jego urządzenia stają się dla Polski bezużytecznemi. Niepodobna sobie także wyobrazić funkcjonowania wolnego obrotu towarowego między Polską a Gdańskiem, jeżeli między niemi wyrosła barjera reglamentacji dewizowej.

Wspólny obszar celny bez wolnego obrotu jest niedorzecznością. Regulamin dewizowy wewnątrz jednego i tego samego obszaru celnego jest zaprzeczeniem jedności tego obszaru.

Wynika z tego bezsporna szkoda, niepowetowana i rujnująca, dla Wolnego Miasta. Wynika jednocześnie szkoda dla Polski.

W tych warunkach polski Komisarz Generalny w Gdańsku zaraz 12 b. m. zaprotestował ustnie przeciw wprowadzeniu przymusowej gospodarki dewizowej. Nazajutrz 13-go złożył protest na piśmie. Polska wszczęła natychmiast z władzami gdańskiemi rokowania, które wszakże do chwili obecnej pozytywnych wyników nie dały.

Rzecz przedstawia się wszakże dla nieuprzedzonego oka zupełnie jasno. Wolne Miasto stanowi pod względem publiczno-prawnym cząstkę organizmu gospodarczego Polski. Wspólny obszar celny spaja tę cząstkę z organizmem polskim nierozerwalnie. Rzeczywistość gospodarcza musi z tą sytuacją prawną pozostawać w zgodzie. Zarówno pieniądz gdański, jak i życie gospodarcze i finansowe Gdańska musi oprzeć się o Polskę, jeżeli nie ma zapaść się w chaos. Dla Polski, jest to sprawa doniosłej natury gospodarczej, dla Gdańska jest to wprost kwestja bytu.

Zarówno podłoże prawno-polityczne, jak i nakaz rozumu gospodarczego wymaga, aby Polska powstrzymała stosunki gdańskie od rozkładu. Jak mówi „Gazeta Polska" z dn. 25 czerwca: „Zastosowały czynniki gdańskie środki, podkopujące w swej ostatniej konsekwencji podstawy materjalne gdańskiej ludności, zaś ponadto stojące w wyraźnej sprzeczności z konwencją paryską i umową warszawską. Pomimo najlepszej woli przyjścia Gdańskowi w jego ciężkiej sytuacji z pomocą, Polska do dalszego stosowania tych środków dopuścić nie może".

T. L.

BILANS BANKU POLSKIEGO

za II dekadę czerwca 1935 r.

W drugiej dekadzie czerwca zapas złota powiększył się o 0,7 milj. zł. do 510,1 milj. zł., natomiast stan pożyczek zagranicznych i dewiz obniżył się o 3,1 milj. zł. do 13,4 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów spadła o 19,0 milj. zł. do 724,9 milj. zł., przyczem portfel wekslowy zmniejszył się o 2,5 milj. zł. do 632,5 milj. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych — o 6,7 milj. zł. do 47,5 milj. zł. i stan pożyczek zabezpieczonych zastawami — o 9,8 milj. zł. do 44,9 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 6,2 milj. zł. do 45,9 milj. zł.

Pozycja „inne aktywa" spadła o 0,5 milj. zł. do 137,3 milj zł., pozycja zaś „inne pasywa" wzrosła o 1,3 milj. zł. do 269,1 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania zwiększyły się o 11,0 milj. zł. do 220,8 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 28,2 milj. zł. do 918,5 milj. zł.

Pokrycie złotem podniosło się do 49,08% i przekracza normę statutową o przeszło 19 punktów.

Stopa dyskontowa 5%, od pożyczek zastawowych 6%.

Doroczne ogólne zebranie pełnomocników Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy

W dniu 25 b. m. odbyło się doroczne ogólne zebranie pełnomocników Tow. Kred. m. Warszawy.

Zebraniu przewodniczył p. dr. Artur hr. Potocki, prezes Komitetu Nadzorczego.

Zagajając zebranie, przewodniczący wygłosił dłuższe przemówienie, poświęcone pamięci Pierwszego Marszałka Polski, ś. p. Józefa Piłsudskiego.

Przemówienia tego wysłuchali uczestnicy zebrania stojąc, poczem nastąpiła kilkuminutowa cisza.

Następnie uczczono pamięć zmarłego członka Komitetu Nadzorczego, ś. p. Kucharzewskiego oraz zmarłych pełnomocników.

Po ukonstytuowaniu się prezydjum ogólne zebranie zatwierdziło sprawozdanie Dyrekcji wraz z bilansem oraz rachunkiem zysków i strat za 1934 r.

Złożony przez Dyrekcję projekt preliminarza dochodów i wydatków na 1935 r. wykazuje nadwyżkę dochodów nad wydatkami w sumie zł. 511.340.

Projekt ten, referowany przez dyr. Kossowskiego, został zatwierdzony. Zkolei weszła pod obrady kwestja nowego statutu Towarzystwa, którą referował wiceprezes Komitetu Nadzorczego p. dr. Józef Zawadzki.

Referent zakomunikował, iż właśnie w dniu zebrania t. j. 25 b. m. Towarzystwo otrzymało od Ministerstwa Skarbu zawiadomienie, którego odpisy zostały doręczone wszystkim uczestnikom zebrania, treści następującej:

„W odpowiedzi na podanie Towarzystwa z dnia 24 lipca r. ub. Nr. 6397, Ministerstwo Skarbu komunikuje, po porozumieniu się z Ministerstwem Sprawiedliwości, że nowy statut Towarzystwa zostanie zatwierdzony po wprowadzeniu do złożonego projektu zmian w poniżej wyszczególnionych paragrafach, które uzyskałyby odpowiednio zmienione brzmienie:

(Wymienione są tu wszelkie uczynione przez Ministerstwo zmiany).

Wszelkie inne zmiany, nie wymagające uchwały Zebrania Pełnomocników Towarzystwa, jako mające charakter wyłącznie redakcyjny lub wprowadzone celem uzgodnienia statutu z ustawami powszechnemi, zostały uwidocznione w załączonej odbitce projektu statutu".

P. dr. Zawadzki punkt za punktem wyjaśniał znaczenie, uczynionych przez Ministerstwo Skarbu, zmian i w konkluzji nadmienił, że poprawki te nie uszczuplają bynajmniej praw pełnomocników „lecz przeciwnie, niektóre, jak np. dotyczące ogłoszeń o licytacji, oszczędzają stowarzyszonym znacznych kosztów z tego tytułu, gdyż zamiast trzykrotnych lub dwukrotnych ogłoszeń jest przewidziane tylko jedno ogłoszenie.

Po dyskusji, w której udział przyjmowało kilku mówców, nowy statut z poprawkami Ministerstwa Skarbu większością głosów został przyjęty.

Następnym punktem porządku dziennego były wnioski władz Towarzystwa.

1. Opłatę na koszty administracji od pożyczek Towarzystwa, ustanowioną § 15 ustawy Towarzystwa w wysokości ½% w stosunku rocznym, obniża się na podstawie zdania 2 tego paragrafu do wysokości ¹/₈% w stosunku rocznym, począwszy od raty, płatnej w dniu 1 lipca 1935 r.

Wniosek ten, uważać należy za słuszny, gdyż aczkolwiek obniżenie opłaty na koszty administracji pośrednio przyczyni się do pewnego opóźnienia momentu, w którym kapitał zasobowy osiągnąłby wysokość dwóch półrocznych rat pożyczkowych — to jednakże, ze względu na ciężkie położenie własności nieruchomej miejskiej, wydaje się wskazanem omawianą opłatę dotychczasowych pożyczek obniżyć, zwłaszcza, że sytuacja finansowa Towarzystwa na to pozwala.

2. Upoważnia się Komitet Nadzorczy i Dyrekcję do wystąpienia do p. Ministra Skarbu — na prawach zebrania pełnomocników — o zatwierdzenie wniosku, dotyczącego obniżenia na przeciąg 3 lat odsetek zwłoki do 9% w stosunku rocznym po wejściu w życie nowego statutu dla członków Towarzystwa, którzy w dniu 25 czerwca 1935 r. zalegali z zapłatą kwoty, przewyższającej jedną ratę od wszystkich pożyczek Towarzystwa na daną nieruchomość.

3. W okresie pierwszych 3 lat po wejściu w życie nowego statutu zebranie pełnomocników może w wyjątkowych warunkach obniżać większością 2/3 głosów przy obecności najmniej połowy statutowej ilości pełnomocników, odsetki zwłoki, nie niżej jednak 9% w stosunku rocznym. Uchwała taka wymaga zatwierdzenia Ministra Skarbu.

4. Wysokość nagród pieniężnych dla pracowników Towarzystwa ustala się:

a) na kwotę równą 3-miesięcznym poborom służbowym pracownika po upływie pierwszych 10 lat pracy,

b) równą 6-miesięcznym poborom — po upływie 20 lat pracy,

c) równą 9-miesięcznym poborom — po upływie 30 lat pracy,

d) równą 12-miesięcznym poborom — po upływie 30 lat pracy.

Za podstawę do obliczenia wysokości nagrody pieniężnej przyjmuje się uposażenie służbowe pracownika z ostatniego miesiąca danego 10-lecia.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r.

Powyższe wnioski zostały zatwierdzone przez Ogólne Zebranie.

W końcu na wniosek władz Towarzystwa Ogólne Zebranie postanowiło jednomyślnie:

a) zamiast kwiatów na trumnę Pierwszego Marszałka Polski ś. p. Józefa Piłsudskiego złożyć zł. 1000 na Kopiec,

b) przeznaczyć zł. 2.400 rocznie na stypendjum dla studenta medycyny Uniwersytetu Warszawskiego imienia Marszałka Piłsudskiego.

c) ufundować popiersie ś. p. Marszałka Piłsudskiego.

Wreszcie zgodnie z dotychczasową tradycją przeznaczono zł. 3000 na Warsz. Towarzystwo Dobroczynności.

Związek Bankierów w Polsce.

W dniu 25 b. m. w gmachu Giełdy Pieniężnej w Warszawie odbyło się doroczne ogólne zebranie członków Związku Bankierów w Polsce, pod przewodnictwem wiceprezesa Związku p. Józefa Skowronka. Sekretarzował p. Gustaw Weinkiper.

Zagajając zebranie, p. Skowronek wygłosił przemówienie następujące:

„Jesteśmy jeszcze w okresie ciężkiej żałoby narodowej po Pierwszym Marszałku Polski ś. p. Józefie Piłsudskim. Nietylko kraj nasz, ale niemal świat cały odczuł śmierć Wskrzesiciela Polski, który utrwalił granice Państwa i potrafił w tak krótkim czasie wywalczyć dla Polski stanowisko wielkiego Mocarstwa, z którem liczą się największe potęgi świata i ubiegają się o współpracę polityczną i gospodarczą.

Uczcijmy pamięć tego Wielkiego Człowieka w skupieniu ducha.

Tegoroczne nasze zebranie ogólne odbywa się pod znakiem podwójnej żałoby. Ubył nam najczynniejszy Członek Związku, pierwszy nasz Prezes, który godnie piastował urząd ten od pierwszej chwili powstania organizacji naszej.

Ś. p. Antoni Pawlikowski objął przewodnictwo Związku naszego w momencie, kiedy społeczeństwo odnosiło się do zawodu bankierskiego z wielką niechęcią, graniczącą niemal z pogardą. Bankier był synonimem człowieka nieuczciwego. Do związku naszego i jego istnienia nie przywiązywały żadnej wagi nietylko sfery rządowe i gospodarcze, ale — co najsmutniejsze — wśród samych członków Związku powstał kiedyś projekt likwidacji.

W takim nastroju praca nie mogła być łatwa. Jednakże ś. p. Antoni Pawlikowski, wyćwiczony w pracy społecznej, której się poświęcał od lat najmłodszych, nie ustawał na chwilę w pracy dla dobra Organizacji naszej i dopiął wreszcie tego, że jako Prezesa Bankierów w Polsce najpoważniejsze instytucje, jak — Izba Przemysłowo - Handlowa, Rada Giełdowa, Izby Skarbowe, Sąd Handlowy i L. O. P. P., doceniając zalety Jego szlachetnego charakteru i światłego umysłu, powołały Go do współpracy.

Cześć Jego pamięci!".

Przemówienia p. Skowronka wysłuchali zebrani stojąc.

Złożone przez Zarząd sprawozdanie za okres ubiegły dowodzi, iż zamierzenia Zarządu szły w kierunku dalszego rozwoju Związku. To też zebrani nie oszczędzili słów uznania dla Zarządu za jego działalność i jednomyślnie zatwierdzili sprawozdanie wraz z bilansem oraz rachunkiem zysków i strat za 1934 r.

Również projekt budżetu na 1935 r. został zatwierdzony.

W końcu dokonano wyborów, które dały rezultat następujący:

Zostali wybrani do **Zarządu:** pp. **Aleksander Blumental, Józef Skowronek, Jerzy Ścigalski, Henryk Wolański i Mieczysław Zylber;**

do **Komisji Rewizyjnej:** pp. **Juljan Dzierżanowski, Wacław Klepczyński i Mieczysław Skowronek.**

Bezpośrednio po odbytem posiedzeniu zebrał się nowy Zarząd celem ukonstytuowania się.

P. Jerzy Ścigalski postawił wniosek, aby przez aklamację powołać na Prezesa Związku p. **Józefa Skowronka.**

Wniosek ten przyjęto jednomyślnie.

Na wiceprezesa powołano p. **Jerzego Ścigalskiego** oraz na skarbnika — p. **Aleksandra Blumentala.**

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 czerwca 1935 r.

o uzupełnieniu zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 maja 1935 r. w sprawie zawieszenia w urzędowaniu władz Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego i mianowania Zarządu Przymusowego tego Towarzystwa.

Na podstawie art. 99 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowem (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) zarządzam, co następuje:

Paragraf 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1935 r. w sprawie zawieszenia władz Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego i mianowania Zarządu Przymusowego tego Towarzystwa, ogłoszonego w „Monitorze Polskim" z dnia 12 czerwca 1935 r. Nr. 133, uzupełnia się po ustępie drugim ustępami o brzmieniu następującem:

„Na zastępcę Zarządcy Przymusowego wyznaczono p. Mikołaja Łozińskiego, zamieszkałego w Warszawie, przy ul. Polnej Nr. 72.

Zastępca Zarządcy Przymusowego działa w zakresie Zarządu Przymusowego Siedleckiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego na prawach Zarządcy Przymusowego.

Do pełnienia czynności Zarządu Przymusowego powołuje się zastępcę Zarządcy Przymusowego w razie potrzeby".

Dotychczasowy ustęp trzeci § 1 zarządzenia z dnia 31 maja 1935 r. zostaje w kolejności ustępem szóstym.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) **Wł. Zawadzki.**

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

W dniu 27 czerwca 1935 roku wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: **10108 15207 17447 19637 32826 32906 36367.**

We wszystkich 10-ciu serjach wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł. 100 za bon 25-złotowy.

Pożyczka serbska (Tabaczna)

z r. 1888

Losowanie z dnia 14 maja 1935 r.

Amortyzacja.

Serje: 36 38 54 275 279 439 579 1026 1223 1314 1369 1401 1502 1515 1524 1537 1591 1729 1746 1976 2166 2302 2370 2501 2569 2768 2806 3127 3179 3409 3444 3468 3644 3915 4111 4785 4789 5129 5148 5270 5285 5370 5793 5932 6007 6223 6288 6334 6774 6863 7034 7259 7347 7413 7744 7957 8038 8110 8116 8138 8402 8497 8624 8778 9008 9332 9342 9540 9821 9856.

Wylosowano łącznie 70 seryj, zawierających po 100 sztuk każda.

Za sztukę wypłaca się po dinarów 18.

Wygrane.

Na din. **20.000.** Ser. 6767 Nr. 66.

Na din. **1.000.** Ser. 9880 Nr. 81.

Po din. 500. Ser. 2144 Nr. 1, Ser. 2360 Nr. 37.

Po din. 100. Ser. 120 Nr. 94, Ser. 1397 Nr. 85, Ser. 1977 Nr. 80, Ser. 2684 Nr. 86, Ser. 3658 Nr. 78, Ser. 5384 Nr. 17, Ser. 7291 Nr. 50, Ser. 8310 Nr. 20, Ser. 8960 Nr. 66, Ser. 9616 Nr. 30.

Po din. 50. Ser. 705 Nr. 50, Ser. 1601 Nr. 41, Ser. 2104 Nr. 54, Ser. 2488 Nr. 7, Ser. 3977 Nr. 47, Ser. 5178 Nr. 28, Ser. 5971 Nr. 32, Ser. 6669 Nr. 43, Ser. 6699 Nr. 91, Ser. 7542 Nr. 7.

Wypłatą od 14 czerwca 1935 roku.

3% Prem. Poż. Inwestycyjna

Charakterystyczne tło na subskrypcję 3% Pożyczki Inwestyc. pod względem subskrybujących warstw społecznych w bankach państwowych rzucają dotychczasowe obliczenia statystyczne, dokonywane przez biuro delegata do spraw 3% Poż. Inwest.

W Banku Gospodarstwa Krajowego subskrybowało 40.619 osób, na ogólną sumę 24.611.400 zł., z tego 8.044.700 zł. obligacjami Pożyczki Narodowej. Przeciętna subskrypcja wynosiła 605 zł.

W Państwowym Banku Rolnym subskrybowało 13.268 osób, na ogólną sumę 4.234.300 zł., z tego 8.488.000 zł. obligacjami Poż. Nar. Przeciętna subskrypcja wyniosła zł. 319.

W P. K. O. subskrybowało 12.113 osób na ogólną sumę zł. 3.980.400, z tego 1.390.450 zł. obligacjami Poż. Nar. Przeciętna subskrypcja 328 zł.

W Banku Gosp. Kraj. subskrybowali głównie: przemysł na sumę zł. 8.515.900, pracownicy prywatni (prócz pracowników Banku) — zł. 7.147.900, dalej różni subskrybenci (ciułacze i drobni kapitaliści) — 1.489.100 zł., handel — 1.077.300 zł., wolne zawody — 871.000 zł. intrytucje ubezpieczeniowe—645.000 zł.

W Państwowym Banku Rolnym na pierwszy plan wybijają się pracownicy prywatni z sumą 1.674.000 zł., dalej przemysł — 347.000 zł., różni — 167.000 zł., rolnictwo — 126.400 zł.

W Pocztowej Kasie Oszczędności subskrybowali: handel na zł. 734.500, przemysł — 638.200 zł., rzemiosło — 499.200 zł., właściciele nieruchomości — 282.100 zł., rolnictwo — 265.200 zł., różni — 241.800 zł.

Z placówek Banków Państwowych pierwsze miejsce zajmuje Oddział Warszawski P. K. O., Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie i Katowicach.

Akcja subskrypcyjna odbywała się w placówkach banków państwowych z nadzwyczajną sprężystością, ku zupełnemu zadowoleniu licznych rzesz subskrybentów, wynoszących zgórą 66.000 osób.

Wobec tego, że termin repartycji 3% Poż. Inwest. upłynął, podania w sprawie repartycji nie będą już przyjmowane przez delegata do spraw 3% Premj. Poż. Inwestycyjnej.

Przelewy 6% Pożyczki Narodowej

W „Dzienniku urzędowym Ministerstwa Skarbu" Nr. 17 opublikowano obwieszczenie komisarza generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie dokonywania przelewów obligacji tej pożyczki. Na podstawie tego obwieszczenia od dn. 1 b. m. zezwoleń na dokonanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej udziela urząd długów państwa w następujących wypadkach:

1) instytucjom kredytowym, przyjmowanie obligacyj na spłatę zobowiązań; 2) centralnym instytucjom kredytowym, które udzielać będą zastawy instytucjom kredytowym, przyjmującym obligacje na spłatę zobowiązań; 3)zakładom ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenie na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki; 4) instytucjom państwowym, przyjmującym obligacje P. N. jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucji i wadjów; 6) instytucjom samorządowym, które przyjmować będą obligacje P. N. jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucji i wadjów; 6) instytucjom ubezpieczeń społecznych, które przyjmować będą obligacje P. N. jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucji i wadjów, oraz w wypadkach przyjmowania obligacji P. N. na pokrycie składek ubezpieczeniowych w granicach, ustalonych przez ministra opieki społecznej; 7) spadkobiercom, którzy, dziedzicząc obligacje P. N., udowodnią prawa spadkowe dokumentami, wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawa; 8) osobom, które otrzymają obligacje na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego; 9) członkom rodziny w wypadkach przelewu na rzecz najbliższej rodziny (rodzice, dziadkowie, dzieci i wnuki); 10) w razie przepadku kaucji i wadjów, przyjętych w obligacjach P. N. przez osoby i firmy prywatne conajmniej po kursie, ustalonym dla papierów wartościowych w obwieszczeniu ministra skarbu z dn. 9 lipca 9134 r., o ile te osoby i firmy uzyskały zezwolenie komisarza gen. P. N. na przyjmowanie obligacji P. N. jako kaucji i wadja; 11) przy regulowaniu obligacjami conajmniej po kursie emisyjnym (96 za 100) składek w związkach, korporacjach i zrzeszeniach zawodowych, w wypadkach, gdy instytucje te uzyskały uprzednio zgodę komisarza gen. P. N. na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat na składki; 12) przy składaniu obligacji jako ofiary lub składki na rzecz instytucyj społecznych, których działalność posiada znaczenie ogólnopaństwowe, o ile instytucje te uzyskały uprzednio od komisarza gen. P. N. zezwolenie na przyjmowanie obligacji tytułem wpłat; 13) w wypadkach przyjęcia obligacji przez pracodawcę conajmniej po kursie 96 za 100 zł. nominału tytułem pokrycia zobowiązań pracownika w stosunku do pracodawcy, o ile uprzednio pracodawca uzyskał zezwolenie komisarza gen. P. N. na przyjęcie obligacji; 14) prywatnym szkołom w myśl zasad okólnika ministra ośw. publ. z dn. 24 kwietnia r. b.

W wypadkach, nieobjętych omawianem obwieszczeniem, decyzję w sprawach przelewu obligacji wydaje komisarz gen. Pożyczki Narodowej.

Wystawą światowa w Brukseli

W pawilonie polskim na Wystawie Światowej w Brukseli znajduje się specjalne biuro informacyjno - propagandowe. Ze względu na zainteresowanie przemysłem polskim w Brukseli, jakie stwierdził Komitet Organizacyjny Działu Polskiego na wspomnianej wystawie, wskazane jest dalsze nadsyłanie wszelkich materjałów propagandowych (w językach obcych). Przesyłki broszur i ulotek, eksportowane jako „paczki" (do 10 kg.) lub jako „druki" (do 2 kg.) adresować należy: „Commissariat Général de Pologne près l'Exposition International — Bruxelles (Belgique), 13 rue de Florence.

Projekt reformy podatku przemysłowego.

W opublikowanym ostatnio w prasie projekcie reformy ustawy o państwowym podatku przemysłowym, a w szczególności taryfy świadectw przemysłowych, Związek Izb Rzemieślniczych R. P. sformułował postulaty nietylko w zakresie opodatkowania rzemiosła, lecz ponadto wysunął własne koncepcje, które nie były uzgadniane ze Związkiem Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. — w przedmiocie opodatkowania tych dziedzin życia gospodarczego, które, jak przemysł, handel, bankowość i t. d., reprezentowane są przez izby przemysłowo-handlowe.

Wobec powyższego Związek Izb Przemysłowo - Handlowych R. P. zaznacza, iż wspomniany projekt reformy podatku przemysłowego jest jedynie wyrazem poglądów Związku Izb Rzemieślniczych R. P. i nie pokrywa się z postulatami sfer przemysłowo-handlowych. Izby Przemysłowo Handlowe, doceniając potrzebę reformy, przedewszystkiem obowiązującej taryfy świadectw przemysłowych, opracowują samodziel w tym zakresie odpowiednie wnioski, które, po ostatecznem skonkretyzowaniu, zostaną przedstawione Ministerstwu Skarbu oraz we właściwym czasie podane do wiadomości publicznej.

TERMINARZ AKCJONARJUSZA

ZEBRANIA

6 lipca.

Sp. Akc. Handl. Tow. Żel. „Krzysztof Brun i Syn" — o godz. 17.30 w lokalu Spółki w Warszawie, przy ul. Bielańskiej 2.

15 lipca.

„Zakłady Przemysłowe Guma Rubber, S. A." — nadzwyczajne — o godz. 19-ej w lokalu Spółki w Warszawie, przy ul. Czerniakowskiej 80.

Stocznia Gdyńska S. A. w Gdyni — nadzwyczajne — o godz. 12.30 w biurze stoczni.

26 lipca.

Sp. Akc. Cukrownia i Rafinerja „Rejowiec" — o godz. 17-ej w Lublinie w Hotelu Wiktorja.

Sp. Akc. „Cukrownia Trawniki" — o godz. 18-ej w Lublinie w Hotelu Wiktorja.

Giełda Warszawska

(21.VI — 27.VI)

W okresie sprawozdawczym, jak zwykle podczas feryj letnich rozwój operacyj giełdowych postępował w zbyt wolnem tempie. O słuszności tego twierdzenia przekonywują malejące z dnia na dzień obroty papierami wartościowemi, nawet, zazwyczaj, najbardziej popularnemi. Pomimo to tendencja miała dla tychże papierów odcień nieco mocniejszy.

Na rynku banknotów zagranicznych i monet złotych, zwłaszcza tych ostatnich, zauważyć się dało znaczne osłabienie tendencji.

Na rynku dewizowym nastrój dla dewiz zagranicznych był przeważnie słabszy, o czem świadczą obniżone kursy większości dewiz, a mianowicie: na Berlin, Brukselę, Londyn, Nowy Jork, Zurich oraz państw skandynawskich. Drobne zwyżki osiągnęły dewizy na Amsterdam, Medjolan i Pragę, natomiast na niezmienionym poziomie utrzymały się dewizy na Madryt i Paryż.

Bank Polski wespół z innemi bankami, nie wykluczając państwowych, pokrywał dzienne zapotrzebowanie.

Obroty dewizami zagranicznemi zbyt dużych zmian nie wykazywały, zwiększyły się bowiem zaledwie o 6%.

Dewizy na Gdańsk pozostały nadal bez obrotów i notowań urzędowych.

Dla **pożyczek państwowych** tendencja była przeważnie mocniejsza.

Z pożyczek premjowych nieco wyżej ceniono 3% Prem. Poż. Budowlaną, natomiast Dolarówka, pomimo zbliżającego się ciągnienia, była słabsza, zwłaszcza w końcu okresu. Wreszcie 4% Prem. Poż. Inwestycyjna tak w sztukach zwykłych, jak i w pełnych serjach zmian kursowych nie wykazała.

Z pożyczek konwersyjnych 5% Konw. Kolejowa pozostała bez zmiany natomiast pokaźną zwyżkę osiągnęła 5% Poż. Konwersyjna.

Z pozostałych pożyczek dość silnie zwyżkowała 7% Poż. Stabilizacyjna, po kursach zaś niezmienionych często zakupywano 6% Poż. Dolarową.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych zauważyć było można pewną poprawę przy obrotach jednak nagół skromnych.

Listy zast. funtowe Tow. Kred. Przemysłu Polskiego tak 7% jak i 8% miały tendencję mocniejszą.

Z listów zast. Ziemskich obracano głównie 4½%, które przy minimalnych wahaniach zmian kursowych nie wykazały. 7% (dolarowe) były w minimalnych obrotach, kurs utrzymał się poprzedni.

Z listów zast. m. Warszawy raz jeden pojawiły się na rynku 4½%, za które płacono cenę daleko wyższą od poprzedniej. 5% z 1933 r. wykazały drobne wahania, w rezultacie pozostały bez zmiany.

Z listów zast. prowincjonalnych wyżej notowano 5% listy zast. z 1933 r. m. Lublina, m. Piotrkowa, m. Radomia i m. Siedlec, natomiast po kursach obniżonych sprzedawano m. Łodzi. 5% listy zast. z 1933 r. m. Kalisza utrzymały notowania poprzednie.

W dziale obligacyj komunalnych obroty były minimalne. Drobną zwyżkę osiągnęły 5½% VII poż. Nabyto partję 5% obligacyj Polskiego Banku Komunalnego po 81.

Na rynku akcyjnym tendencja często się zmieniała. W końcu okresu niektóre akcje wykazują poprawę.

Akcje Banku Polskiego budziły znów większe zainteresowanie. Kurs podniósł się z 88.25 na 93, w końcu jednak zniżyły się do 90.

Akcje Warsz. Tow. Fabryk Cukru, Warsz. Tow. Kopalń Węgla oraz Ostrowieckie poniosły pewne straty na kursie, natomiast wyższe ceny osiągnęły Starachowice. Kursy pozostałych akcyj, a mianowicie: Lilpopa i Haberbuscha zrównały się z kursem z końca okresu poprzedniego.

Kursy nieurzędowe z końca okresu: 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) 93.25, 7% Poż. Śląska 73⁷/₈, 7% Poż. m. st. Warszawy 73 (kurs orjentacyjny), 5% Renta Ziemska 65 w płaceniu, 3% Renta Ziemska w odcinkach po zł. 1000 — 66.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 359.75—359.85, Berlin 213.50—213.10, Bruksela 89.65—89.20—89.30, Kopenhaga 116.65 — 116.70 — 116.55, Londyn 26.10—26.13—26.08, Madryt 72.53, Medjolan 43.65—43.62—43.75, Nowy Jork 5.28½—5.27—5.28, Kabel 5.28⅜—5.27½—5.28¹/₈, Oslo 131.15—131.10, Paryż 34.98—34.98½, Praga 22.12—22.13, Sztokholm 134.45—134.70—134.55, Zurich 173.12—173—173.10.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 42.50—42.10, Dolarówka 53.40—53.45—53, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna (pełne serje) 107.50, 5% Poż. Konwers. 66.25—67.13, 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa 61, 6% Poż. Dolarowa 81—80.75, 7% Poż. Stabilizacyjna 66—67.50—67 (odcinki po dol. 500 — 66.25—67.75—67.13, odcinki po dol. 100 — 69.50).

Listy zast. Państw. Banku Rolnego: 7% — 83.25, 8% — 94. Listy zast. i obligacje Komunalne Banku Gospod. Krajowego: 5½% — 81, 7% — 83.25, 8% — 94 oraz obligacje budowlane — 93.

Prywatne papiery lokacyjne: Listy zast. funtowe Tow. Kred. Przemysłu Polskiego: 7% — 81.50—82, 8% — 93—94, listy zast. Ziemskie: 4½% — 48.75—49.25—49 (drobne odcinki 49), 7% (dolarowe) — 48, listy zast. m. Warszawy: 4½% — 68.50, 5% z 1933 r. — 58.38—59—58.50 (odcinki po zł. 1000 — 59.38—59.25), 5% listy zast. m. Kalisza z 1933 r. — 45.50, 5% listy zast. m. Lublina z 1933 r. 41—42.25, 5% listy zast. m. Łodzi z 1933 r. — 51.75—52—51.25, 5% listy zast. m. Piotrkowa z 1933 r. 47—47.25, 5% listy zast. m. Siedlec z 1933 r. — 39.50, 5% obligacje Polskiego Banku Komunalnego III em. — 81, 5½% obligacje m. st. Warszawy VII poż. — 58.50.

Akcje: Bank Polski 88.25—93—90, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 32.50—31.75, Warsz. Tow. Kopalń Węgla 12.25—11.75, Lilpop 9.70—9.50, Ostrowiec 16.65—16.25—16.35, Starachowice 34.75—35.50—34.90, Haberbusch — 38.50.

Rynek prywatny. Banknoty: amerykańskie (Stany Zjedn.) 5.27½ — 5.26½—5.27, angielskie 26.10—26.11—26.09, austrjackie 100.75—100.50, belgijskie 90—90,25, czechosłowackie 22.01—21.86, francuskie 34.95—34.94—34.97, greckie 4.50, jugosłowiańskie 11.40, niemieckie 177½—179½—178½, rumuńskie 3.07½—3.04, sowieckie 202—185, szwajcarskie 172.85—172.75—172.90, węgierskie 100, włoskie 40.50.

Monety: rubel złoty 4.74½—4.70½, rubel srebrny 1.90, dolar złoty 9.17—9.08½.

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego.

3% Prem. Poż. Budowlana. Nr. 87277—80.

4% Prem. Poż. Dolarowa III serji. Nr. 371797, 793348.

5% Państw. Poż. Konwersyjna z 1924 r.

Po zł. 10. Nr. 2997349—51. **Świad. ułam. na zł. 5.** Nr. 24626. **Świad. ułamk. na zł. 3.** Nr. 293544.

6% Pożyczka Narodowa.

Po zł. 100, wystawione na nazwisko Józefa Klobba i Leona Potockiego (numerów brak). **Po zł. 50.** Nr .827386—87 oraz wystawione na nazwisko Józefa Klobba, Janiny Suchewiczówny, Stefana Nowickiego i Leona Potockiego (numerów brak).

Jednocześnie Urząd Śledczy **odwołuje** zastrzeżenie, dotyczące **4% Prem. Poż. Dolarowej III serji** Nr. 69386—92.

4% Prem. Poż. Inwestycyjnej.

Ser. 8747 Nr. 39. (Urząd Śledczy K. 2—233/35 i K. 2—238/35 z dn. 19 i 24 VI. 1935 r.).

Zastrzeżenia sądowe.

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **wzbronił** wypłat oraz dokonywania tranzakcyj.

5% Państw. Poż. Konwers. z 1924.

Po zł. 2000. Nr. 4200514—15. **Po zł. 1000.** Nr. Nr. 4194988 4332293. **Po zł. 100.** Nr. Nr. 3513024 4211648—49. **Po zł. 50.** Nr. Nr. 272741 3156837 — 42 3218348 — 53 3358639. **Po zł. 10.** Nr. 3566935.

7% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warszawie.

Na dol. 500. Nr. 5688. (Monit. Pol. 141 i 144 z 22 i 26 VI. 1935 r.).

Odpowiedzi Redakcji

WP. **J. Dzierżanowski** w miejscu. Wszystkie podane w liście WPana z 21 b. m. prem. poż. Węgierskie nie losują się, gdyż zostały wycofane z obiegu i są bezwartościowe.

Prem. poż. Serbska Tabaczna została wylosowana do amortyzacji z jednem z ciągnień poprzednich.

Włoska i Turecka — niewylosowane i nic nie wygrały. Wedle prywatnych informacyj, przybliżona wartość każdej z nich waha się pomiędzy 10 a 12 zł.

Odpowiedzi co do pożyczki Panamskiej udzielimy WPanu w numerze następnym.

REDAKCJA: ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od g. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w D/B Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; 1/2 strony zł. 450.—; 1/4 strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.—; 1/16 strony zł. 100. Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Maksymiljan Polikier. Zakł. Graf E. i Dr. K. Koziańskich. Wydawca: Helena Polikierowa.